

Sygn. akt III KK 125/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej
w sprawie R.F.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 3 października 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę R.F. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w W. w dniu 20 lutego 2017 r. skierował do Sądu Rejonowego w W. akt oskarżenia, wraz z wnioskiem w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego, wobec R.F., któremu zarzucił, że w dniu 3 lutego 2017 r. w G. przy ul. B., prowadził w ruchu lądowym samochód

osobowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,32 mg/l, II badanie - 0,29 mg/l, III badanie - 0,34 mg/l i IV badanie - 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), tj. czyn z art. 178 § 1 k.k. i orzeczenie uzgodnionych z nim kar i środków karnych: 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (k. 22 - 25 i k. 31).

Sąd Rejonowy w W. uwzględnił ten wniosek i wyrokiem z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt II K (...):

- I. oskarżonego R.F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu w związku z art. 34 § 1, § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
- II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;
- III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- IV. zasądził koszty sądowe.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się w dniu 4 kwietnia 2017 roku (k. 42).

Od tego wyroku kasację złożył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść R.F. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora i wydaniu wobec R.F., bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku skazującego za czyn z art. 178a § 1 k.k., w sytuacji niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy związanych z popełnionym

przestępstwem, a w szczególności dotyczących karalności oskarżonego, w wyniku czego błędnie przyjęto, że R.F. nie był uprzednio prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k., co implikowało przyjęcie, że działaniem swoim wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa subsumcja, uwzględniająca wcześniejszą karalność, winna skutkować przypisaniem R.F. sprawstwa występku z art. 178a § 4 k.k., **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Należy podzielić pogląd Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, iż zaskarżony wyrok zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa opisaną w zarzucie kasacji.

Nie budzi wątpliwości, że sąd rozpoznający wniosek złożony w trybie art. 335 k.p.k., nie jest zwolniony z obowiązku przeprowadzenia kompleksowej kontroli poprawności przedstawionych w nim uzgodnień i to zarówno pod względem zgodności ujawnionych dowodów z ustaleniami faktycznymi, jak i prawidłowości zaproponowanej kwalifikacji prawnej, a także wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych uzgodnionych rozstrzygnięć. Obowiązek taki wynika z treści art. 343 § 7 k.p.k. W razie powstania jakichkolwiek wątpliwości sąd zobowiązany jest do skierowania sprawy na rozprawę i wyjaśniania ich w trybie procesowym na zasadach ogólnych (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 października 2016 r. III KK 134/15, LEX nr 2122410, z dnia 5 października 2017 r. II KK 178/17, LEX nr 2376888). Jak podnosi Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny w zaskarżonym wyroku przyjęto, że oskarżony R.F. nie był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego oraz przypisanego mu czynu nie dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Przy tym ustaleniu oparto się na danych o karalności oskarżonego, które nie były aktualne, bowiem wyrokiem Sądu

Rejonowego w K. z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...), R.F. został skazany za występki z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 3 września 2016 r., na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, po 20 złotych każda, orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (k. 54). Orzeczenie w tej sprawie uprawomocniło się w dniu 7 stycznia 2017 roku.

Powyższe dowodzi, że zarzucany R.F. występki popełniony w dniu 3 lutego 2017 r. powinien być kwalifikowany z art. 178a § 4 k.k., albowiem dopuścił się go będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W tej sytuacji doszło do nieprawidłowego skazania za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w typie podstawowym, zamiast kwalifikowanym, a uchybienie to miało charakter rażący, skoro doprowadziło do przyjęcia łagodniejszej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, co z kolei przekładało się na wymiar orzeczonej kary i środków karnych.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

as